

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
ГЈУКТА КУШТЕТУЕСЕ
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 28 april 2014. god.
Br. ref.: RK572/14

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

слуčaju br. KI134/13

Подносилац

Shaban Puka

Ocena ustavnosti presude SCEL-10-00013 Posebne komore Vrhovnog suda od 26. decembra 2012. godine i presude AC-I-13-0004 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda od 22. avgusta 2013. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

у сastаву:

Enver Hasani, председник
Ivan Čukalović, заменик председника
Robert Carolan, судија
Altay Suroy, судија
Almiro Rodrigues, судија
Snezhana Botusharova, судија
Kadri Kryeziu, судија и
Arta Rama-Hajrizi, судија

Подносилац захтева

1. Zahtev je podneo g. Shaban Puka (у дјалјем тексту: подносилац), sa prebivalištem u selu Plešina, opština Uroševac.

Osporena odluka

2. Podnositac zahteva osporava presudu SCEL-10-00013, Posebne komore Vrhovnog suda od 26. decembra 2012. god., koja je potvrđena presudom AC-I-13-0004 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda od 22. avgusta 2013. god.

Predmetna stvar

3. Podnositac zahteva traži ocenu ustavnosti presude SCEL-10-00013 Posebne komore Vrhovnog suda, koja navodno krši njegova ljudska prava garantovana Ustavom. Međutim, podnositac zahteva nije precizirao koje su ustavne odredbe navodno bile povređene.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članovima 20 i 47 Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

5. Dana 2. novembra 2013. god., podnositac je podneo zahtev Ustavnom суду Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 29. decembra 2013. god., predsednik Ustavnog suda je odlukom GJR. KI134/13 imenovao sudiju Robert Carolan za sudiju izvestioca. Istog dana, odlukom KSH. 134/13 predsednik je imenovao Veće za razmatranje sastavljenod sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 11. oktobra 2013. god., podnositac je obavešten o registraciji zahteva.
8. Dana 4. novembra 2013. god., od podnosioca zahteva se tražilo da podnese dodatne dokumente Sudu, koji su navedeni u zahtevu, a nisu priloženi. Podnositac nije odgovorio na zahtev.
9. Istog dana, Sud je tražio dodatne informacije od Posebne komore Vrhovnog suda vezano sa zahtevom podnosioca.
10. Dana 3. decembra 2013. god., Sud je primio tražene informacije od Posebne komore Vrhovnog suda.
11. Dana 13. marta 2014. god., nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca Robert Carolan, Veće za razmatranje, sastavljenod sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi, iznelo je Sudu u punom sastavu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

12. Dana 23. jula 2007. god., Društveno preduzeće "Zemljoradnička zadruga-Uroševac" (u daljem tekstu: DP – Uroševac) je privatizovano.
13. Dana 1, 2 i 3. septembra 2010. god., Kosovska agencija za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP) je objavila konačnu listu radnika koji imaju pravo na deo od 20 % prihoda, kao rezultat privatizacije.
14. Dana 5. jula 2011. god., podnositelj zahteva je uložio žalbu Posebnoj komori da bude uvršten u konačni spisak radnika koji su ispunili uslove.
15. U svojoj pismenoj napomeni, KAP je tražila od Posebne komore da odbije žalbu kao neprihvatljivu, jer je žalba podneta nakon više od 20 dana od objavljinja liste radnika koji imaju pravo na jedan ideo. Rok za podnošenje žalbe je bio 27. septembar 2010. god., dok je podnositelj zahteva uložio žalbu 5. jula 2011. god.
16. Dana 14. septembra 2011. god., Posebna komora je dostavila pismenu opomenu KAP-a podnosiocu zahteva i tražila od podnosioca zahteva da objasni zašto je došlo do kašnjenja u podnošenju žalbe.
17. Dana 26. decembra 2012. god., Posebna komora je donela presudu SCEL-10-00013, u kojoj između ostalog navodi:

"Žalba Shabana Puka (Žalilac C0005) je neprihvatljiva: jer je podneta nakon roka za podnošenje žalbi. Poslednji datum za podnošenje žalbe Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju je bio 27. septembar 2010. god. Rok za vraćanje na predjašnje stanje koje je predviđeno Zakonom o parničnom postupku, je takođe istekao do vremena podnošenja žalbe. Žalilac (0005) je na sednici, ali i u njegovoj izjavi istakao da je razlog zakašnjivanja podnošenja žalbe zdravstvene prirode, pošto je u vreme objavljinja konačnog spiska radnika sa legitimnim pravima bio u Prevali za lečenje prema uputstvu lekara."

[...]

"Specijalno veće ne može da smatra izjavu žalioca kao dovoljan razlog, datum poslednjeg objavljinja je 04. septembar 2010. god., dok je žalba podneta nakon veoma dugog vremena, dana 5. jula 2011. god. nakon više od (7) meseci."

18. U pismu od 4. novembra 2013. god., Sud je tražio od Posebne komore sledeće:

"Svom zahtevu, g. Puka je priložio i žalbu koju je uložio protiv odluke SCEL-10-00013, međutim, nije pružio informacije da li je Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova doneo odluku u vezi sa u njegovom žalbom. Kako bi Ustavni sud odlučio u vezi sa zahtevom g. Puka, molimo Vas da pružite informacije i potrebna dokumenta vezano sa mogućim preuzetim koracima od strane Žalbenog veća Posebne komore".

19. U odgovoru na zahtev Suda za dodatne informacije, Posebna komora Vrhovnog suda navodi:

“U ovom predmedu 5 žalilaca izjavilo je žalbu na rešenje Specijalnog veća SCEL-10-0013, 26. decembra 2012. godine. Među žaliocima je bio i Shaban Puka, iz sela Plešina, SO Uroševac. Presudom Žalbenog veća, AC-I-13-0004, od 22. avgusta 2013. god. tri žalbe usvojene su kao osnovane, dok su dve bile neosnovane, što je slučaj i sa g. Pukom.

U prvom stepenu žalba g. Puke je odbacena kao neblagovremena, dok u drugom stepenu, žalilac uz svoju žalbu nije nije priložio dokaz o razlogu zbog kojeg nije izjavio žalbu u zakonom propisanom roku.

Krajnji rok za izjavljivanje žalbe bio je 27. septembar 2010. god., dok je njegova žalba izjavljena dana 5. jula 2011. god.

Shodno tome, Žalbeno veće je većalo i potvrđeno je da je rešenje dostavljeno g. Puki.”

Zakon

UREDBA BR. 2003/13 O PROMENI PRAVA KORIŠĆENJA NEPOKRETNE IMOVINE U DRUŠTVENOJ SVOJINI

“10.6 Na zahtev oštećenog ili oštećenih, žalbu u vezi sa spiskom zaposlenih koji, kako je utvrdila Agencija, imaju pravo na isplatu i u vezi sa raspodelom sredstava sa zaštićenog računa iz stava 10.5, razmatra Posebna komora shodno Članu 4.1 (g) Uredbe 2002/13”.

(a) Žalba mora da bude podneta Posebnoj komori u roku od 20 dana od konačnog objavljanja u medijima, shodno članu 10.3, spiska zaposlenih koji imaju pravo na isplatu od strane Agencije. Posebna komora razmatra bilo koju žalbu na prioritetnoj osnovi i odlučuje o toj žalbi u roku od 40 dana od njenog podnošenja“.

Navodi podnosioca

20. Podnositelj zahteva se nije pozvao ni na jednu ustavnu odredbu posebno, ali tvrdi: *“Želim da mi se prizna pravo 20% od privatizacije, koje uživaju moji drugovi”.*

Preliminarna ocena prihvatljivosti zahteva

21. Sud primećuje da kako bi bio u stanju da reši žalbu podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnositelj zahteva ispunio sve uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovnikom.
22. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje da:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

23. Sud primećuje da podnositelj zahteva nije opisao činjenice slučaja, niti je potkrepeo svoju žalbu. Umesto toga, on samo tvrdi da želi da bude uključen u konačnu listu radnika koji ispunjavaju uslove, kako bi dobio 20% udela na koje on ima pravo iz prihoda privatizacije DP - Uroševac.
24. U tom smislu, Sud uzima u obzir i pravilo 36 Poslovnika, koje popisuje:
- “(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: (c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.”*
25. Ustavni sud primećuje da se podnositelj zahteva nije pridržavao rokova koji su propisani zakonskim odredbama Uredbe br. 2003/13 o promeni prava korišćenja nepokretne imovine u društvenoj svojini, koje se primenjuju u njegovom slučaju. Podnosiocu zahteva je pružena mogućnost, ali nije uspeo da obezbedi razumno opravdanje za svoje kašnjenje.
26. Sud, stoga smatra da ne postoji ništa u zahtevu što ukazuje da je slučaju nedostajala nepristrasnost ili da je postupak bio nepravičan (vidi, *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, ESLJP, odluka o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).
27. U zaključku, podnositelj zahteva nije izgradio slučaj na povredi nekog od njegovih prava garantovanih Ustavom, niti je podneo nikakav *prima facie* dokaz o takvim povredama (vidi Vanek protiv Slovačke Republike, ESLJP odluka o prihvatljivosti zahteva br. 53363/99 od 31. maja 2005. god.).
28. Iz toga proizilazi da je zahtev očigledno neosnovan u skladu sa plavilom 36 (1) c) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113, stavom 7 Ustava, članovima 20 i 47 Zakona, i pravilom 36 (1) c) Poslovnika o radu, na sednici održanoj dana 11. marta 2014. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20 stavom 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

